

Det Hemska Hotet

NOVELL

Daniela Nadheer

2012-03-07

7D IESK

”Det Hemska Hotet”

Det är fredagen den trettonde januari år 1938. Alexandra som bor i ett gammalt hus i Kroatien sitter på en gungstol under tystnad. Hon tittar ut genom fönstret och ser för första gången hur de vita snöflingorna faller försiktigt ner från den blåa himlen. Plötsligt fick Alexandra en tanke som hon aldrig kunde få ur minnet och det var den dagen då den bedrövliga händelsen uppstod. Så fort hon såg den vita snön falla, gick hon mot sitt rum och tog fram fotoalbumet som låg i en gammal och moddig bokhylla under många år. Fotoalbumet var fullt av damm, och hennes händer blev därför orena när hon försökte putsa bort dammet. När albumet öppnades började tårarna rinna. Dessa tårar var fulla av sorg och elände. I dessa foton såg hon hennes familj som hon förlorade och även en röd och vacker ros som låg där. Rosen var väldigt viktig och värd mycket för Alexandra och hennes älskade bror som blev dödad. Hon kunde inte rädda sin bror från döden och det var även omöjligt att kunna göra det. Hon önskade verkligen att kunna ta tillbaka i tiden, fast än det aldrig skulle hända.

År 1913 dog Alexandras föräldrar en kall vinternatt i ett krig i Polen. Alexandra och hennes älskade bror John fick ett testamente av deras föräldrar. Testamentet förklarade att de hade lämnat ett stort slott till deras barn. Slottet var väl möblerat och hade även en stor trädgård på Rosengatan 20. Föräldrarna hade jobbat och slitit hårt under hela deras liv för att få dessa pengar. De visste att de skulle dö under kriget och på grund av det ville de ge en stor gåva till deras barn, så att barnen kunde leva lyckligt efter föräldrarnas död. Efter deras död blev Alexandra och John väldigt sorgsna och kunde inte förstå eller tro att de blivit lämnade för evigt.

Leila är en väldigt nära vän till Alexandra. Båda två blev växte upp tillsammans. Alexandra och Leila hade mycket gemensamt men ibland kunde Leila vara väldigt avundsjuk på grund av det lyckliga livet som Alexandra hade. Alexandras föräldrar älskade henne väldigt mycket och tog hand om henne och hennes bror väldigt noggrant, men det var aldrig så med Leila. Leila fick aldrig det hon ville och speciellt kärleken hon behövde från hennes föräldrar.

När Alexandra och John flyttade till slottet, ville Alexandra tala om för Leila om att de skulle leva på Rosengatan 20 i ett stort slott som var väldigt vackert. Hon förklarade med glädje att väggarna var målade i vackra och varma nyanser och att det låg tjocka mattor på golven, som man kunde stå på knä på utan att få ont. Även de gamla sofforna var gigantiska och fick en att vilja kura ihop sig och sova i all evighet. Slottet hade en stor trädgård som man kunde se genom alla fönster. Den var full av vackra, röda rosor som grönskade oerhört mycket under somrarna. Det var vinter och på grund av det var de tvungna att ha tålmod ända tills sommaren kom så att de kunde skåda den fina trädgården som var full av röda och vackra rosor som John älskade väldigt mycket.

För varje dag som varade, började Leila känna ett stort hat för Alexandra och hennes bror John. Hon blev avundsjuk på alla stora tillgångar de två syskonen ägde. Hon började då tänka ut ett listigt sätt hur hon kunde ta rikedomarna. När Leila var i det stora slottet med Alexandra och hennes bror John, passade hon på att ta en pistol som de hade i en bokhylla. Pistolen var en gåva från deras förfäder som levde för väldigt många år sedan. Leila bestämde sig för att ta pistolen, och med pistolen tänkte hon hota Alexandra med att hon skulle döda John om Alexandra inte fick tag på den summan av pengar som Leila ville få fram. Leilas tankar var fulla av elakhet och ondska. Leila trodde att Alexandra skulle ge henne en del av hennes tillgångar, men hon gav aldrig något från hennes tillgångar till Leila. Leila blev upprörd och bestämde sig för att hämnas.

Det hemska hotet fick Alexandra att bli väldigt nervös och rädd vilket ledde till att hon darrade av skräck. Summan av pengar som Leila ville ha var omöjligt att få fram. Efter allt, bestämde sig Alexandra att stå på sina ben för att vara stark. Hon gjorde sitt bästa för att få fram pengarna. Först sålde hon det stora slottet och den stora trädgården som hon drömde om att få se under sommaren. Hon sålde även de värdefulla smyckena hon fått av sin mor. För att inte hon skulle bli ensam i mörkret och inte leva i ett tyst liv, gjorde hon hennes bästa för att inte förlora hennes älskade bror John.

Det hände en fredag den trettonde januari år 1913. Alexandras bror John dog. Leila dödade honom, och Alexandra kunde inte få fram summan av pengar som Leila ville ha. Alexandra blev helt tyst och sa inte ett ord, hon hittade sig själv i en tyst värld där ingen kunde stå för henne eller hjälpa henne för att få ut henne av den hemska positionen. Hon började hata sig själv. Hon kunde inte rädda hennes bror från döden. Alexandra kunde inte göra något för att stoppa Leila.

Alexandra sitter i sin gungstol och får genast den smärtan hon upplevde fredagen den trettonde januari år 1913. Hon kände ett stort hat för Leila som hade dödat hennes bror. Alexandra hade aldrig tänkt sig att en sådan hemsk och hotfull händelse skulle inträffa någon dag av hennes liv. Hon visste att hon inte kunde dra tillbaka tiden. Det som beskrev Alexandras liv var ensamheten. Först rann det en tår och sedan flera tårar.

Plötsligt fick Alexandra en obestämd känsla av att något mycket ovanligt skulle inträffa. Snart skulle hon dö fast hon inte visste om det. Då vid detta ögonblick knackade det på dörren och med väldigt långsamma steg gick Alexandra för att öppna dörren. Det var Leila. Leila stod med en pistol i handen. Den pistolen hon dödade John med. Alexandra som var så förvånad trodde aldrig att hon skulle se Leila igen efter alla dessa år och efter allt hon hade gjort med henne. Men Leila glömde aldrig och hade lovat sig själv att hon skulle söka efter Alexandra för att döda henne, döda sin bästa vän bara för att hon inte fick de stora tillgångarna.

Utan att tänka på något, sköt Leila Alexandra med pistolen. Alexandra föll försiktigt ner medan hon höll sin hand på såret, där blodet kom ifrån. Golvet var vitt och höll snart på att bli rött på grund av blodet som rann hela tiden. Leila ramlade ner på knä med väldigt många tårar rinnande. Leila blev förryckt och höll Alexandras hand som var så kall. Hon märkte att hon hade gjort något väldigt stort och hotfullt mot sin allra bästa vän. Hon visste att hon hade skadat henne. Och slutligen visste hon att hon var en fientlig person som bara tänkte på sig själv och ingen annan. Leila ville bli förlåten, men det var redan för sent.

Efter alla dessa år, tillbringar Leila resten av hennes liv i dårhuset. När den hemska händelsen inträffade i det gamla huset i Kroatien, tog Leila den röda rosen från fotoalbumet. Nu i dårhuset håller hon den röda rosen så hårt att hennes blod rinner...

